

Ὄψ' ἐνδει τῶν μεταφραστῶν, Παν. Βεργωτῆ καλουμένου, δα-
σκάλου ἔλκοντος ἀπευθεῖας τὸ γένος ἀπὸ τοῦ 'Βέαρχοπού-
λου. Θ' ἀσχοληθῶν προσεχῶς εἰς αὐτήν.

Εἴς μίαν συνεδρίασιν ἀθέων.

Εἴς ρήτωρ ἀνέρχεται ἐπὶ τοῦ βήματος καὶ λέγει: — Κύριοι, δρείλω ἐξ ἀρχῆς νὰ διακηρύξω ὅτι δὲν πλ-
ετεύω τίποτε εἴμαι ἄθεος . . . χάριτε θεῖα!

Κώστας ὁ Σκουπεδᾶς

ΦΡΟΥ—ΦΡΟΥ

Δὲν καταλάβαμε καλὰ καλὰ ποίαν σημαίαν προσέφεραν
τῷ Βασιλεῖ αὐτοὶ οἱ τρεῖς ἑμπόροι τοῦ Βώλου ἐκ Κωνσταν-
τινουπόλεως ἐλθόντες καὶ δικλαλήσαντες, ὡσανεὶ ἐπρόκειτο
νὰ τοὺς παραγγελλωμένην νὰ μᾶς φάψουν καὶ ἀλλαῖς, τὴν
τιμὴν τῆς, 3000 φράγκα! * Διν εἶναι ή ἐλληνική σημαία,
τοιαύτην δὲν δύνανται νὰ ἔχωσι πρὸ τῆς Δευτέρας. Τουρ-
κικὴ δὲν πιστεύομεν νὰ ἔτο. * Ποτε θὰ ἔτο η σημαία τοῦ
ἑμπόρου των, διπερ κατέστησε τὸν Βώλον ἀποθήκην ἐμπο-
ρευμάτων τελωνισθέντων δσα δσα ὑπὸ τῶν Φιλοπατρίδων
Ἐμπόρων τοῦ Βώλου πρὸς λήστευσιν τῶν ἐλληνικῶν προ-
σδόμων.

* Διν εἶναι ἔτοι, τότε ἔκαμαν πολὺ καλὰ νὰ τὴν προσφέ-
ρωσιν ὅπου τὴν προσέφεραν.

* Διν εἶναι ἀληθῆ τὰ ὑπὸ τῆς Βυζαντίδος ἐκτιθέμενα περὶ¹
τοῦ μεταξὺ τῆς ἡμετέρας καὶ τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως
ἀναφεύντος ταχυδρομικοῦ ζητήματος—καὶ διὰ νὰ τὰ γράφῃ
ἡ Ἔφημερίς φαίνεται ὅτι εἶναι ἀληθῆ—δ. κ. Κουμουνδοῦ-
ρος βεβαίως οὔτε Δημητρίου εἶναι οὔτε Παναγιώτου, ἀλλὰ
βεβαίως κάνεις 'Δριφ η κάνεις Χασάν, κάνεις καφεδζήμπα-
σης η τοιμπουκτσήμπασης, δστις λείχει τῆς παντούφλαις
δχ: πλέον τοῦ Σουλτάνου, ἀλλὰ τοῦ Μεγάλου Βεζύρη, ἀμάν
νὰ μάν τοῦ κλείση τὸ ἐλληνικὸν ταχυδρομεῖον ἐν Κωνσταν-
τινουπόλει, διότι προσβάλλεται η ἀνεξαρτησία τοῦ ἐλλη-
νικοῦ κράτους. 'Βλησμονήσαμεν δμως!! δ. κ. Κουμουνδοῦ-
ρος ἔχει δίκαιον· δμως κατήντησε τὸ ἐλληνικὸν ταχυδρο-
μεῖον, μπορεῖ καὶ ἐν 'Αθήναις ἀκόμα νὰ καταργήθῃ καὶ νὰ
τὸ ἀντικαταστήσωμεν διὰ τουρκικοῦ!

* Επὶ τῆς αὐτῆς 'Οδοῦ—'Αγχέσμου—ἄν δὲν καταλάβατε
ὅτι καθήμεθα ἐκεὶ εἰσθε δλίγον βλάκες—καὶ ὑπὸ τὴν ὡς
τηλεσκόπιον βεβαίως ῥῖνα τοῦ ἀστρονόμου κ. Σμιθ, ἀκριβῶς
δὲ ἀπέναντι νεοθαλῶν ἐν 'Αθήναις καλλονῶν, αἰτίες ὅτι
ἔφθασαν ἀπὸ τῆς καλλογύναικος—Ἄς μὴν ποῦμε τὸ ὄνομα
τῆς νήσου—χαίνει μάνδρα βάθους ωσεὶ τεσσάρων μέτρων
ἡτεις εἶναι ἀληθῆς καταβόθρα, ἐξ ἑκείνων τὰς δύοις ὁ ἀρ-
χιτέκτων Καρτανδζόγλους φαντάζεται ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ,
ὅθεν ἔγραφεν, ὑπογείους, ἀλλ' αἵτινες τώρα ως νὰ ἔσαν
ἡφαίστειοι νῆσοι, καμμία Νέα Καμένη, ἐξεπήδησαν εἰς τὴν
ἐπιφάνειαν χύνουσαι μετὰ βροχὴν μάλιστα τὴν δυσωδίαν
καὶ τὸν τυφικὸν ἴον ἐν ἀφθονίᾳ. Καὶ δμως πιστώσεις ἐπὶ
πιστώσεων, Φιλήμονες ἐπὶ Φιλημόνων, μᾶς διεβεβαίωσαν ὅτι
πεσεὶς σπουδαῖς ἐκλάπησαν πρὸς περιτειχισμὸν τῶν ἀτοι-

χίστων οἰκοπέδων. 'Δλλ' ἐπὶ τέλους οἱ γείτονες πῶς ὑπο-
φέρουν αὐτάς τὰς ἀναθυμιάσεις; Δὲν εἶναι αἰσχος νὰ δαπα-
νῶσι διὰ πολυτέλειαν ἐσωτερικὴν καὶ νὰ μὴ τολμῶσι διὸ
χροφορὰν νὰ ἀνακύψωσιν ἐκ τοῦ παραθύρου τῶν; Δὲν δμοι-
άζουσι χυδαῖον ἐπιδεικτῶντα, τοῦ δποίου τὸ ὑποκάμι-
σον ὑπὸ καινουργῆς διδίγκοταν εἶναι ἡλικίας τούλαχιστον δε-
καπέντε ἡμερῶν; Δὲν ἀναφέρονται; Δὲν ἀναγκάζουσι τὸν
ἴδιοκτήτην; Δὲν ξοδεύουν ἐκ τῆς ταύπης τῶν;

Εἰς τὸ Χαϊντάρι ἀκούομεν ὅτι καταπατοῦνται **3,000**
στρέμματα γαιῶν τῆς Μονῆς Δαφνίου.

* Ερωτᾶται τὸ Δικαστικὸν Τμῆμα τοῦ 'Υπουργείου τῶν
Οἰκονομικῶν τὶ ἐνηργήθη περὶ τούτου, διότι οἱ γεωργοὶ πα-
ραπονοῦνται.

Πλακάκια; Πλακάκια;

* Οσοι γνωρίζουν τὸν κ. **Δημήτρεον Κόκκον**—καὶ
τὸν γνωρίζουν δλαι αἱ 'Αθηναὶ—ξμαθον βεβαίως μετ' εὐ-
χαριστήσεως τὸν προβίσασμὸν αὐτοῦ ἀπὸ προξενικοῦ γραμ-
ματέως ἐν Τεργέστῃ εἰς ὑποπρόξενον ἐν Κορυταῷ τῆς Μα-
κεδονίας καὶ τὴν προσκόλλησιν αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐν
τῷ ὑπουργείῳ τῶν 'Εξωτερικῶν. 'Εν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ
θέσει τὸν καλοῦσι βεβαίως η δέξια εὐφύτα καὶ γλωσσομά-
θεια, η φιλολογική του ἱκανότης καὶ τὰ νομικὰ αὐτοῦ κε-
φάλαια. Τοιοῦτοι νέοι εἰσαγόμενοι εἰς τὸ διπλωματικὸν
στάδιον ὑπισχνοῦνται τούλαχιστον τὴν δημιουργίαν μέλ-
λοντος διὰ τὴν ἀκατασκεύαστον ἀκόμη ἐλληνικὴν διπλω-
ματίαν.

* Απῆλθεν, ἐπιβαίνων τῆς Κρήτης, εἰς Βώλον ως ἀντιπρό-
σωπος τοῦ **Μὴ Χάνεσαι** ίνα παρασταθῇ εἰς τὴν κατάλη-
ψιν ὁ ἑστεμένος τοὺς γέλωτας καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸν τοῦ
δημοσίου ἀγαπητὸς ποιητὴς **Γεώργιος Σουρῆς**. Θά-
έχωμεν ἔμμετρον π εριγραφὴν δλων τῶν παρασταθησομένων
ἐν Βώλῳ τὴν προσεχῆ Δευτέραν ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου μέχρι²
βαθείας νυκτός.

Διὰ τὴν πεζογραφίαν τοῦ **Μὴ Χάνεσαι** προέπλευσεν
ἡδη τὸν γαλανὸν Παγασητικὸν δ ἐκ Χαλκίδος Βασιλοφά-
γος ἀνταποκριτής μας **Μπλούμ**.

* **Ηλθεν** Ι ως χειδῶν τοῦ χειμῶνος, ως ἀηδῶν εἰς τὰς
αιθούσας μας, ως κύκνος ἀγυπάρκτων λιμνῶν, ως νύμφη
διὰ τοὺς γαμβρούς μας, ως γαμβρὸς διὰ τὰς νύμφας μας,
ως γέλως τῶν δακρύων, ως δάκρυ τῶν γελώτων, ως στε-
ναγμὸς, ως πνοή, ως ψυχὴ, ως ρέζεντᾶ, ως πῦρ τῶν παγε-
τῶν μας, ως ὑδωρ διὰ τὸ πῦρ μας, ως ἐληφὰ ἐπὶ παρειᾶς κό-
ρης, ως εὔζωνος, ως φουστανέλλα, χόδια καὶ ως ἐσώθρα-
κον, ως κιγκλὶς φρενοκομείου, ως χορδὴ λύρας, ως μανδή-
λων δεσποινίδος, ως κόκκαλον πιάνου, ως ντέφι 'Αθιγγα-
νίδος, ως κλείς δεσμοφύλακος, ως βιτρίνα ἐμπορικοῦ, ως
ἀκτὶς εὐφύτας, ως σύννεφον βλακείας, ως βελάδα διπλωμά-
του, ως ούρανὸς ἐν 'Αδου, ως παράδεισος ἐν Κολάσει, ως
ἔχχειριδιον 'Ισπανίδος, ως γλῶσσα καπνιστὴ ἀμίλητος, ως
γραμμάτιον λαχείου κερδίσαν, ως λογοπαίγνιον, ως κανθα-
ρίς, ως 'Ερως, ως τρικαντὸ τοῦ 'Αναστασίου Βυζαντίου,
ως κάλπη τοῦ κ. Φιλήμονος, ως δεύτερον Οὐρητήριον τῆς

Μπένδες μου, 'Εβραῖοι, Ραββίνοι,
Καὶ σεῖς ὅλοι ἐλάτε κοντά,
Κι' ἀν βαρὺ τὸ πουγγί σας βροντᾶ,
Καπνός, σκόνη μπροστά μου ἀς γίνη.

Κάμετέ μου καὶ σεῖς προσφωνήσεις,
Καὶ ἔγὼ νὰ σᾶς κάμω δρὸς τρεῖς....
Ζήτω, Ζήτω ἡ φίλη πατρίς,
Ο 'Ραββίνος κι' ὁ Μπένδης ἐπίσης.

Ζήτω, Ζήτω... φωτιὰ στὸ βαπόρι,
Ζήτω, Ζήτω... τὸ κῦμα λυσσᾶ,
Ζήτω, Ζήτω καὶ ἐμὲ τοῦ Πασσᾶ...
Γιὰ τὸ Βῶλο ἐβάλαμε πλώρη.

Souris

ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ.

Μία συμβουλὴ καθ' ἑδομάδα, δπως λέγει ἡ 'Εστία, ργαλμένη ἀπὸ τὸ χαρτοφυλάκιον ἀνθρώπου ὅστις εἰδε, ἔμαθε, ἐπαθε καὶ ἐπλήρωσε (μὲ κυριολεκτικὴν σημασίαν) πολλά.

Θέλεις νὰ ἴδῃς ἣν μία γυνὴ σὲ ἀγαπᾶ; Τὴν πρώτην φορὰν δποῦ εὑρεθῆς μαζὶ τῆς κατὰ μόνας, λέρωσέ της ἐπίτηδες τὸ φρέμα, ὑποκρίθητις ὅτι αὐτὸς συνέδη τυχαίως καὶ ζήτησε τῆς ταπεινῶς συγγράμμην. "Δν σὲ ἀγαπᾶ, θὰ σοὶ εἴπη

— Μὰ, καλὲ, δὲν πειράζεις δὲν εἶνε τίποτε, διορθύνεται, μὴ ἀνησυχῆς...

"Δν δὲν σὲ ἀγαπᾶ, θὰ σοὶ ἀκούτσῃ δύο βλέμματα ἰσοδυναμεῦτα πρὸς εἴκοσι ὄκαδας βαμβακοπυρίδος καὶ θὰ σοὶ εἴπῃ:

— 'Εστραβώθηκες;

**

*

Τί προφητείας ἔγκλείουν τὰ δινόματα καμμιὰ φορά! Κευλλογίσθητέ ποτε ὅτι τὸ δόνομα τοῦ ἑνδόξου θαλασσομάχου ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν περιέχει δύο κανονιαῖς Μπούμ... μπούμ...

Δύτε ἐσυλλογίσθητην ἀναγινώσκεων ἐσχάτως τὸν θρίαμβον τοῦ Μπούμπουλη διὰ τὴν ἀνατίγαξιν τῆς ὑφάλου τοῦ Πειραιῶς καὶ διὰ τὴν ἔξωσιν τοῦ νέου τοφελλοφόρου «Ψαρά».

Καὶ χωρὶς νὰ θέλω ἐποίησα τὸ ἔξης ἐπίγραμμα:

Στῶν Ψαρῶν τὴν δλόμαυρη ῥάχη
Στέκεις ὁ Μπούμ καὶ τὸν τρέμουν οἱ βράχοι;
Μελετᾶ τοὺς λαμπροὺς Κουμουνδούρους
Καὶ στεφάνης στὴν κόμη φορεῖ

Καμωμένο ἀπὸ λίγους καβούρους
Ποῦ ἔχουν μείνει στοῦ 'Αράπη τὴν γῆ.

**

*

Ἡ κυρία προσφέρει πρὸς τὸν ἀσθενῆ σύζυγον τὸ φάρμακον διπερ διέταξεν ὁ ἱατρὸς καὶ ἐπειδὴ αὐτὸς ἀρνεῖται προσπαθεῖ νὰ τὸν πείσῃ νὰ τὸ λάβῃ.

— Πάρε το φίλε μου εἶνε καλὸς, νὰ μὲ θάψης ἀν δὲν σὲ ὀφελήσῃ!

«Ο ἱατρὸς παρῶν, μετὰ σπανίας εὐγενείας:
Πάρετε το, εἴτε οὕτως εἴτε ἄλλως, θὰ ὀφεληθῆτε.

**

*

«Ομιλοῦσι περὶ γυναικός ὁ μιεογύνης Κουτεντιάδης ἀποφαίνεται δογματικῶς καὶ μετ' ἐμφάσεως.

— Τότε μόνον θὰ εὑρωσιν ἡσυχίαν καὶ θὰ βιώσωσιν ἀνέτως αἱ μέλλουσαι γενεαῖ, δταγ ἐκλίπη ἡ γυνὴ ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

**

*

Τὸ 'Εθνικὸν Πνεῦμα, εἰς ἄρθρον ἐν φὶ ἀναφέρεται σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ τὸ εὐγνῶμον δάκρυ.

«Πλὴν διατί εἰς τὴν ὑπόμνησιν ταύτην σᾶς βλέπομεν ὡχριῶντας καὶ ἐξησθενημέτρος ὡς μετὰ νύκτα κραιπάλης ἀραγήφορτα rearlar ἐν μέσῳ συντριμμάτων καὶ λειψάνων ἀποισχομέρων δργίων;

Τὸ Συντακτικὸν τοῦ 'Ασωπίου, παρὸν εὑρεθὲν κατὰ τύχην εἰς τὴν ἑρώταιν, ψωχετο ἀπιόν το μετέβη πρὸς ἀνέυρεσιν τοῦ παρ' 'Εφέταις Βίσαγγελέως.

**

*

·Δμ' δ Τηλέγραφος;

·Ο καῦμένος δὲν προφθάνει νὰ φιλοδωρῇ τοὺς συνδρομητὰς καὶ ἀναγνῶστας του μὲ τὰ συνήθη χαρίσματα. Προθὲς π. χ. ἐλεγε:

·αΠρωτάκουστον κακούργημα διεπράχθη ἐν Κερκύρᾳ, ἔξιον ἀληθῶς βλαχικῆς υπορολας . . .

Οἱ ἀναγνῶσται χωρὶς νὰ ἴνε Βλάχοι, συνέλαβον τὴν Βλαχικὴν ὑπόνοιαν ὅτι ἀρφοῦ ἀρχίσε νὰ γράφῃ τὰ περὶ εἰνοποίητας δ. κ. Ρουσόπουλος, ἐμέθυσαν δλοις οἱ συντάκται τοῦ Τηλέγραφου.

**

*

Μεταξὺ δύο συζύγων:

— Καῦμένε, Κωστᾶ, δὲν μένεις καὶ μία ώρα μαζὶ μου! τὲ τρόπος εἰν' αὐτός;

— Γυναῖκά μου, δὲν λέγεις ἡ Γραφὴ ὅτι δ ἀνήρ καὶ ἡ γυνὴ εἶνε ἐν πρόσωπον;

— Μάλιστα.

— Δὲ λοιπὸν ὅταν ἦμαι μαζὶ σου εἶνε τὸ αὐτὸ σῶν νὰ μουν μόνος, καὶ δταν μένω μόνος στενοχωροῦμαι.

**

*

·Βλάβομεν ἐκ Κεφαλληνίας φυλλάδιον, ἐν φὸ δ ἐλλόγιμος σχολέρχης κ. Ι. Ραζῆς συγκρίνων δύο ἔχεισσε γινομένας πρὸ καιροῦ μεταφράσιες τῆς Κολάσεω τοῦ Δάντου, καταδεικνύει τὴν παχυλὴν ἀμάθειαν καὶ τὴν ἀκατονόμαστον στρέβλωσιν τοῦ ἀθανάτου ἐκείνου ποιητικοῦ ἔργου, τὴν γενομένην